

ת"פ (חיפה) 61321-12-22 - מדינת ישראל נ' לודמילה מוסטקוב

ת"פ (חיפה) 61321-12-22 - מדינת ישראל נ' לודמילה מוסטקובשלום חיפה

ת"פ (חיפה) 61321-12-22

מדינת ישראל

נגד

לודמילה מוסטקוב

באמצעות עו"ד תמי אולמן

ילנה לוקש

באמצעות עו"ד ליאור בר-זוהר

בית משפט השלום בחיפה

[20.04.2025]

לפני כבוד השופט אחסאן חלבי

באמצעות עו"ד

גזר דין

א. יום 24.11.2019, החל כבוקר שיגרת. אמו של הפעוט א.ב. ז"ל, יליד חודש מאי 2018, ליוותה אותו למשפחתון בבוקר, כמו בכל בוקר, ולא שיערה בנפשה שטרגדיה נוראית, נוראית מכל, תתרחש באותו היום.

המנוח, פעוט רך ותמים, שהה בחדר בתוך המשפחתון עם פעוטות נוספים, ונותר ללא השגחה צמודה למשך מספר דקות. במהלך אותו פרק זמן, תפס המנוח חוט שהשתחרר מווילון וכרך אותו סביב צווארו. המנוח נחנק מכריכת החבל סביב צווארו ופתיל חייו הקצרים, הקצרים למדי, קופד ביום זה.

כתב האישום

ב. לאור האירוע הטרגי, אמנם בחלוף זמן ניכר, הוגש כתב אישום אשר ייחס לנאשמות עבירה של גרימת מוות ברשלנות לפי סעיפים 304 + 326 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

ג. על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת 1 הייתה הבעלים והמנהלת של המשפחתון. הנאשמת 2 הייתה עוזרת גננת במשפחתון, ובמסגרת תפקידה הייתה אחראית על השגחה וטיפול בקבוצת ילדים, ובכללם המנוח. במשפחתון פעלו גם מטפלות אחרות.

ביום 23.11.2019, בשעת לילה, הגיעה הנאשמת 1 למשפחתון על מנת להתקין וילון חדש שהביאה מביתה, כתחליף לוילון הישן שהיה תלוי בחדר בו נהגו לישון ילדי המשפחתון. בעת התקנת הוילון החדש, הבחינה הנאשמת 1 בחוט חרוזים ארוך שהשתלשל ממנו והבינה כי הוא עלול לסכן את הילדים. לפיכך, הרימה הנאשמת 1 את החוט והניחה אותו על ו מתכת ששימשה את הוילון הקודם.

למחרת היום, בשעה 07:00, הנאשמת 2 הגיעה למשפחתון וקיבלה אחריות על הילדים, יחד עם המטפלות האחרות. אחת המטפלות יצאה עם חלק מהילדים לחצר, ומטפלת נוספת וכן הנאשמת 2 נשארו להשגיח על יתר הילדים בתוך המשפחתון.

סמוך לשעה 09:30, ניגשה הנאשמת 2 לחדר השינה של הילדים והבחינה בוילון החדש ובחוט שהשתלשל ממנו, ודיווחה על כך לנאשמת 1 בשיחה טלפונית, בה אמרה כי הוילון אינו מתאים לחדר הילדים ואף מסכן אותם. הנאשמת 2 הניחה את החוט על המסגרת העליונה של הוילון. בהמשך, הרדימה הנאשמת 2 את הילדים ונשארה בחדר לצורך השגחה עליהם ובמקביל, מטפלת אחרת ליוותה את הילדים שלא נרדמו אל החצר.

לאחר כחצי שעה, הנאשמת 2 נכנסה לחדר השינה, פתחה את התריסים והחלה להעיר את הילדים. בשלב זה הגיעה גם הנאשמת 1 למשפחתון. הנאשמת 2 החלה לטפל בילדים, ובמהלך הדברים הרימה את אחת התינוקות, יצאה מחדר השינה ונכנסה לחדר סמוך על מנת להחליף לה טיטול. זאת, תוך שהיא משאירה את שאר הילדים, כולל המנוח, ללא השגחה למשך מספר דקות.

לאחר שיצאה הנאשמת 2 מהחדר, תפס המנוח את החוט, כךך אותו סביב צווארו ונתלה באוויר מעל המזרן, כאשר החוט לוחץ על צווארו וחונק אותו.

כעבור מספר דקות, חזרה הנאשמת 2 לחדר השינה והבחינה במנוח כשברכיו על המיטה והחוט סביב צווארו, כשהוא אוחז ביד שמאל את החוט וכאשר זרועו השמאלית וראשו נשמטו כלפי מטה. הנאשמת 2 ניגשה אל המנוח, תוך שהיא צורחת וצועקת לנאשמת 1 להגיע, והורידה את החוט מצווארו של המנוח. הנאשמת 1 ששמעה את הצעקות, הגיעה למקום והחלה לבצע במנוח פעולות החיאה עד להגעת צוות מד"א. המנוח הובהל למרכז הרפואי "רמב"ם", שם נקבע מותו לאחר זמן קצר.

ד. מותו של המנוח נגרם כתוצאה מתשניק בעקבות כריכת החוט סביב צווארו, אשר הביא ללחץ ממושך על כלי הדם הראשיים בצוואר, ובכך נגרמה פגיעה משמעותית בזרימת הדם למוח ולבסוף הביאה למותו.

ה. לנאשמת 1 יוחסו מספר ראשי רשלנות ולפיהם: בהיותה הבעלים והמנהלת של המשפחתון לא דאגה לסביבה

בטוחה לילדים בהתחשב בגילם הרך; התקינה את הוילון סמוך למיטה בחדר השינה, הבחינה בסכנת החוט

המשתלשל ולא נקטה באמצעי זהירות למניעת הסכנה; לא דאגה להזהיר את המטפלות מהסכנה הנשקפת ולא

הורתה על השגחה רצופה על הילדים ועל הרחקתם מהוילון, למרות שהנאשמת 2 הסבה את תשומת לבה לסכנה הנשקפת.

ו. לנאשמת 2 יוחסו מספר ראשי רשלנות ולפיהם: בהיותה מטפלת אחראית על קבוצת הילדים לא הקפידה על הבטיחות הבסיסית בסביבת השינה, ולמרות שהבחינה בסכנה הנשקפת מהחוט של הווילון, לא השגיחה על הילדים באופן רצוף, ואף עזבה את החדר והותירה את הילדים ללא השגחה למשך מספר דקות; לא נקטה באמצעי זהירות מספקים למניעת הסכנה הנשקפת ולא דאגה להרחיק את החוט מהישג ידם של הילדים, אף שזיהתה את הסכנה ודיווחה עליה לנאשמת 1.

הסדר הטיעון

ז. כתב האישום הוגש בסוף שנת 2022. התיק נותב לשמיעה לפניי בחודש אפריל 2024, והנאשמות מסרו סמוך לאחר מכן את תשובותיהן המפורטות לכתב האישום. לאחר שהתקיימו ישיבות בהן נשמעו ראיות מטעם המאשימה, הודיעו הצדדים על גיבוש הסדר טיעון ביניהם. הנאשמות הורשעו ביום 5.1.2025 בכתב האישום כלשונו, לאחר שהותר להן לחזור בהן מהכפירה וכן לאחר שהוסבר להן כי בית המשפט אינו כבול להסדר הטיעון.

ח. על פי הסדר הטיעון, ביקשו באי-כוח הצדדים במשותף להטיל על הנאשמת 1 עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, כאשר המאשימה לא תתנגד לריצוי עונש זה בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, וכן להטיל על הנאשמת 2 עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ויום, כאשר המאשימה לא תתנגד לריצוי עונש זה בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. באי-כוח הצדדים הודיעו כי לגבי המאסר המותנה וגובה הפיצויים שיוטלו, יטענו הצדדים באופן חופשי.

כבר במעמד זה נאמר כי משפחת המנוח נתנה את הסכמתה להסדר הטיעון שהתגבש. הסדר הטיעון, אשר נחתם על ידי הצדדים, הוגש לבית המשפט, התקבל וסומן כמוצג במ/1.

ט. בעניין של שתי הנאשמות ניתנו חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות והן נמצאו מתאימות לריצוי עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. טיעוני הצדדים לעניין העונש

י. בא-כוח המאשימה המלומד התייחס בפתח טיעונו לעבירה בה הורשעו הנאשמות ונסיבותיה, ולכך שרשלנותן הביאה למותו הטרגי של פעוט יליד שנת 2018. נאמר כי הפגיעה היא בערך החשוב ביותר- החיים וקדושת החיים, ונטען כי היה זה מוות שניתן היה למנוע.

יא. בא-כוח המאשימה הפנה לתצהיר נפגעי העבירה, שנכתב בידי אמו של המנוח. רעד וצמרמורת חולפים בגוף בעת קריאת הדברים המרגשים שנכתבו בו.

אמו של המנוח תיארה את הרגע שבו קיבלה שיחת טלפון, ואת הגעתה למשפחתון כשבאותו רגע עזבו את המקום שתי ניידות של טיפול נמרץ- "הדמעות מתחילות לזלוג מעיני ואני מתקשרת לאותה אישה שבישרה לי שקרה משהו לאריה כדי לשאול אם הניידות הן עבור אריה ואם כן לאן לוקחים את הילד שלי. התברר שהיא אחת האימהות מהגן שהחליטה לשתף אותי במתרחש ואמרה גם שפינו את הבן שלי בניידת לבית החולים רמב"ם...".

לאחר מכן, תיארה אמו של המנוח את הגעתה לבית החולים, ואת השאלות שהפנו אליה, כשבשלב זה כלל לא הייתה מודעת למה שקרה לבנה. אמו של המנוח מסרה כי התקשרה לבעלה שיצא לכיוונה, ובהמשך ניגשה אליה אחות ראשית ואמרה שתלווה אותה למקום שבו היה בנה- "הגענו לחדר שבו אני רואה את הגוף הקטן של הילד ו 6-7 רופאים מנסים להחיות אותו בכל מיני דרכים אפשריות. באותו רגע לא יכולתי לראות כלום מהדמעות שזלגו מעיני, הפסקתי להבין מה קורה מסביבי, רק זוכרת שכמה [אנשים נגשו אלי לעזרה].

תחושת הזמן נעלמה, ובשלב מסוים רופא בישר לה את הנורא מכל, שהמאמצים להציל את חייו של בנה לא צלחו, וכי יש לה זמן להיפרד ממנו- "אני נכנסתי לחדר שהוא היה בו התיישבתי הכי קרוב שאפשר אליו ושמתי ראש ליד הראש שלו כדי שאוכל כמה שיותר לזכור את הילד שלי, כל הפרטים הקטנים, הריח שלו, ידיים אצבעות כל דבר שאפשר. כל מה שרציתי זה רק להיות איתו כמה שיותר עם הבן שלי כי פחדתי שעם חלוף הזמן לא אזכר בכל זה. כעבור זמן מה הגיע בעלי וצונמי רגשות שוב הציף אותו ואותי יחד".

אמו של המנוח כתבה כי לא קיבלו כל התייחסות או הסברים מהצוות של המשפחתון, וכי ניתנו להם תשובות רק לאחר נתיחת הגופה, שם נמסר להם כי המנוח נחנק לאחר שחוט נכרך סביב צווארו למשך דקות ארוכות.

לאחר ששבו הביתה ללא בנם הפעוט, הם סיפרו לאחיו, שידע להגיב רק בבכי, ומאז הם מנסים להתמודד עם האובדן- "נכון לעכשיו אי אפשר לומר שאנחנו כבר אחרי זה, עברנו וממשיכים לעבור תהליך שיקום. לא! אי אפשר לשכוח מה שעברנו, זה ילווה אותנו כל החיים. הורים לא צריכים לקבור את הילדים שלהם, זה לא אמור לקרות!!!".

יב. בא-כוח המאשימה הוסיף וציין כי אמנם אין מדובר בעבירה של מחשבה פלילית או כזו שנבעה מתכנון, אולם מדובר ברשלנות משמעותית מאוד מצדן של הנאשמות.

לאחר מכן, התייחס בא-כוח המאשימה לרמת הענישה הנוהגת בעבירות של גרימת מוות ברשלנות וציין כי ההסדר עולה בקנה אחד עם רמת ענישה זו, בשים לנסיבות העבירה וכן בשים לב לקיומם של קשיים ראייתיים.

משכך, ביקש בא-כוח המאשימה לכבד את הסדר הטיעון ברכיבו המוסכם, וכן להטיל עונש מאסר מותנה ופיצויים למשפחת המנוח, בסכומים שנפסקים במקרים דומים.

יג. בא-כוח הנאשמת 1 הביע השתתפות עמוקה בצער המשפחה על הטרגדיה הנוראה, והוסיף כי היה זה גם אירוע טרגי עבור הנאשמת, ששינה את חייה. נטען כי הנאשמת בחרה ליטול אחריות על התרשלנות ועל הטעות המצערת בשיקול דעתה, שהביאו למותו של המנוח.

בא-כוח הנאשמת 1 טען כי בתיק קיימים קשיים ראייתיים, שנשקלו בין יתר השיקולים בגיבוש ההסדר, וכי משפחת המנוח נתנה את הסכמתה להסדר הטיעון. עוד הוסיף בא-כוח הנאשמת 1 כי היה שיהוי ניכר בהגשת כתב האישום- כשלוש שנים מיום האירוע הטרגי, וכן כי חלף זמן רב עד לסיום ההליך המשפטי.

נטען כי הנאשמת 1 בת 59, משכילה, ללא רבב בעברה, אם וסבתא, אשר למשך שני עשורים ניהלה גנים של ילדים ופעוטות ללא כל אירוע חריג. צוין כי לאחר האירוע הטרגי, סגרה את הגנים ועברה לעבוד בתחום הקוסמטיקה, ובהמשך נוצרו חובות שבגללם נאלצה למכור את דירתה.

לאור אלו, ביקש בא-כוח הנאשמת 1 לכבד את הסדר הטיעון ברכיבו המוסכם, וכן עתר להכבדה ברכיב המאסר המותנה. ברם, ביקש כי בית המשפט יקל עד מאוד ברכיב הפיצויים, בצל הנסיבות, ובפרט כאשר במקרה זה, באופן חריג, ההליך האזרחי שנוגע לפיצוי משפחת המנוח הסתיים, וזאת כאשר פיצויים בהליך פלילי נועדו בעיקר ליתן תרופה ראשונית ומיידית לנפגע העבירה ולא לפצות על הנזק שנגרם.

יד. בא-כוח הנאשמת 2 טען כי הנאשמת היא אם לשני ילדים גדולים, נורמטיבית, שעובדת כעת כטבחית במשכורת זעומה. נטען כי מידת הרשלנות המיוחסת לה, ובהתאם לכך גם העונש המוסכם, שונה מהנאשמת 1, והודגש כי התריעה לפני הנאשמת 1 לגבי הסכנה הנשקפת מהווילון בזמן אמת, כשהתקשרה אליה.

בא-כוח הנאשמת 2, טען שההליך המשפטי מלווה אותה כעננה שחורה לאורך השנים בפרט כשמדובר בילד שהיא האכילה במו ידיה, וכי גם עבורה זהו אירוע טרגי.

משכך, ביקש בא-כוח הנאשמת 2 לכבד את הסדר הטיעון ברכיבו המוסכם ועתר להטלת פיצויים בסכום נמוך.

טו. הנאשמת 1 אמרה בדברה האחרון: "אני מצטערת שקרה המקרה הזה. אני משתתפת בצער המשפחה. היה לי מאד קשה. עד עכשיו. כל החיים, וגם המשפחה שלי. זה מאד קשה לקבל את האסון הזה. אני יודעת את זה בתור סבתא ובתור אימא. אחרי 24 שנים בהן עבדתי כמטפלת, עזבתי את העבודה ואיני עובדת עם ילדים. גם לא עוסקת בתחום הזה יותר. מקרה כזה לא יהיה. אני כתבתי את המכתב, לא דיברתי עם המשפחה. ממש קשה לי". הנאשמת 2 אמרה, בבכי, בדברה האחרון: "מאד קשה לי במשך כל שש השנים האלו. אני מצטערת ומשתתפת בצער המשפחה. אני לא יכולה להגיד שום דבר".

דיון והכרעה

טז. אילו היה ניתן להשיב את הזמן. לחזור לרגע ולמקום בהם היה ניתן לעשות דבר. כל דבר, שיציל את הפעוט הרך ממוות מיותר. סיוט שלא נותן מנוח, והאובדן קשה מנשוא. אין מילים, ולא תהינה מילים, שיכולות לנחם את משפחתו של המנוח. עבורם, כמאמר השיר, "הכוכבים אינם רצויים כעת; כבו אותם אחד אחד; איספו את הירח, סלקו את השמש; שיפכו את הים, כירתו את היער; כי שום דבר לא יכול להועיל...".

מותו הטרגי של המנוח קרה בגלל התרשלות. התרשלות חמורה יש לומר. זאת, על אף שהסימנים המקדימים נגלו לעין ולא ניתן להם המענה הנכון והמידי. בגין התרשלות זו, נדונות הנאשמות שלפניי, שאף עולמן השתנה מקצה לקצה מאז אותו יום מר.

יז. המעשים והמחדלים שבגינם הורשעו הנאשמות, הובילו לקץ טרגי של חיי פעוט חסר ישע, ובכך פגעו פגיעה אנושה בערך היסוד של קדושת החיים והזכות לחיים. ערך קדושת החיים מקבל אף משמעות מיוחדת כאשר מדובר בילדים רכים וקטנים התלויים לחלוטין במבוגרים האחראים עליהם. הקטין, שאינו יכול להגן על עצמו, סומך באופן מוחלט על המבוגר שידאג לו וישמור על ביטחונו. כך מצפה כל מי שמפקיד את בנו או בתו בידי אחראי, וכך מצפה גם החברה בכללותה- חוקית, ערכית ומוסרית (ע"פ 402/75 אסתר אלגביש נ' מדינת ישראל ל(2) 561).

יח. הצדדים עתרו, כאמור, להטיל על הנאשמות עונשי מאסר בפועל, תוך אבחנה מסוימת ביניהן, כאשר סוכם כי עונשי המאסר הללו ירוצו בדרך של עבודות שירות.

ייאמר כבר כעת, כי אמנם יש בהסדר הטיעון משום הקלה עם הנאשמות לעומת העונש שהיו ראויות לו, בפרט לאור חומרת ההתרשלות שהובילה לתוצאה הטרגית, אולם ההסדר מבטא איזון ראוי בין שיקולי החומרה, מן הצד האחד, לבין שיקולי הקולה, מן הצד השני, ובוודאי שלא ניתן לומר כי מדובר בהסדר שחורג ממתחם הסבירות.

כך, ולצד נסיבות ביצוע העבירה ומידת ההתרשלות, נלקחה בחשבון בחירת הנאשמות ליטול אחריות על ההתרשלות שהובילה למוות הטרגי, ולהביע צער וכאב על כך. כמו כן, נלקח בחשבון השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום, שלא ניתן לו הסבר, דבר שאך מתחדד לאחר שנשמעו חלק מהראיות ועלה כי החקירה העיקרית הייתה קצרה למדי. בנוסף, נלקחה בחשבון גם עמדת משפחת המנוח להסדר הטיעון.

כמו כן, ההסדר אינו חורג בצורה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת (ראו לשם ההשוואה את: רע"פ 8058/03 חריזי נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.09.2003); רע"פ 6351/08 טורנהיים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.12.2018); ת"פ (שלום ירושלים) 9808-11-10 מדינת ישראל נ' סלטי [פורסם בנבו] (26.11.2012); ת"פ 54569-12-11 (שלום נתניה) מדינת ישראל נ' אולוס ואח' [פורסם בנבו] (4.11.2013); ת"פ (שלום נצרת) 444-09-13 מדינת ישראל נגד אליאב, [פורסם בנבו] (24.11.2014); ת"פ (שלום תל אביב-יפו) 20282-09-15 מדינת ישראל נ' דניאל [פורסם בנבו] (27.10.2016)).

בנסיבות הללו, ובהתאם להלכות המושרשות בדבר כיבוד הסדרי טיעון, בוודאי כאשר הצדדים הצהירו על קיומם של קשיים ראיתיים, יש מקום לכבד את ההסדר ברכיביו המוסכמים.

יט. בכל הנוגע להטלת פיצויים לטובת משפחת המנוח, הרי שהתיבה "פיצויים" מעוררת קושי ואי נוחות בנסיבות הטרגיות, שעה שאין ולא יהיה כל פיצוי על לכתו של המנוח ממשפחתו האוהבת בגיל כה צעיר. ברם, ולאחר בחינת מקרים דומים בפסיקה, ובשים לב לטיעוני הצדדים, בכה ובכה, וכאשר ההליך הפלילי מגיע לכלל סיום למעלה מחמש שנים לאחר האירוע המצער, על כל ההשלכות של הדבר על התכלית שבבסיס הפיצויים, נמצא כי יש לקבוע פיצויים בסכום שהוא מעט יותר נמוך ממה שנהוג בפסיקה.

כ. על כן, ולאור כל האמור, אני מטיל על הנאשמות את העונשים הבאים:

הנאשמת 1 -

(1) 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשמת תועסק חמישה ימים בשבוע ב"יצו חיפה - סניף מוריה", על פי טווח השעות המותר בחוק, וזאת החל מיום 24.06.2025. הנאשמת תתייצב ביום זה, בשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת "ברקאי", שלוחת צפון - מתחם בית הסוהר "מגידו". מובהר בזאת לנאשמת כי מקום עבודות השירות יכול להשתנות. כן מובהרות לנאשמת הוראות החוק הנוגעות לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.

(2) 9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלמשך שלוש שנים הנאשמת לא תעבור את העבירה בה הורשעה.

לצד אלו, תשלם הנאשמת 1 פיצויים למשפחת המנוח על סך 15,000 ₪ וזאת עד ליום 1.12.2025.

הנאשמת 2 -

(1) 7 חודשים מאסר לריצוי בפועל ויום, בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשמת תועסק חמישה ימים בשבוע ב"אגודה למען החייל - חיפה", על פי טווח השעות המותר בחוק, וזאת החל מיום 24.06.2025. הנאשמת תתייצב ביום זה, בשעה 8:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות, יחידת "ברקאי", שלוחת צפון - מתחם בית הסוהר "מגידו". מובהר בזאת לנאשמת כי מקום עבודות השירות יכול להשתנות. כן מובהרות לנאשמת הוראות החוק הנוגעות לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.

(2) 9 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלמשך שלוש שנים הנאשמת לא תעבור את העבירה בה הורשעה.

לצד אלו, תשלם הנאשמת 1 פיצויים למשפחת המנוח על סך 10,000 ₪ וזאת עד ליום 1.12.2025.

כא. עם חתימת גזר הדין, שב בית המשפט ומביע את תנחומיו הכנים למשפחת המנוח על האובדן הקשה מכל. שלא ידעו צער עוד.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"ה, 20 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.